

slovenské ze dne 26. února 1919, č. 100 Sb. z. a n., schvalování vývozních a dovozních povolení udílených syndikáty a kontrola řádného odvádění předepsaných poplatků a přebytků dle § 8 citovaného nařízení.

Kontrolní a kompenzační úřad má právo vyžádat si dle potřeby součinnost jednotlivých ministerstev, jiných veřejných úřadů, komisí a ústředen.

§ 7.

Pro stanovení zásad, směrnic a podmínek povolování, jakož i projednávání jednotlivých případů zušlechťovacího řízení zřídí se při Kontrolním a kompenzačním úřadu zvláštní stálý komitét, který tvoří zástupce ministerstva financí, ministerstva obchodu a Kontrolního a kompenzačního úřadu; ku platnosti usnesení tohoto komitétu jest zapotřebí souhlasu zástupců obou zúčastněných ministerstev. Usnesení toto nahrazuje souhlas ministerstva obchodu a tvoří návrh pro konečné rozhodnutí ministerstva financí.

Pokud by se jednalo o zboží veřejně z hospodařované, spadající v obor působnosti jiných ministerstev, přibrán bude do komitétu zástupce dotyčného ministerstva.

§ 8.

Výlohy Kontrolního a kompenzačního úřadu pro mezinárodní obchod se hradí z manipulačních poplatků, zejména z manipulačních poplatků vybraných Československou vývozní a dovozní komisí a vývozními a dovozními syndikáty.

§ 9.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení. Výkonem pověřen jest ministr průmyslu, obchodu a živností.

Švehla v. r., v zast. min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.	Habrman v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Dr. Zahradník v. r.	Dr. Winter v. r.
Prášek v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Soukup v. r.	Dr. Hruban v. r.

Čís. 172.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. dubna 1919

o prozatímní úpravě lékárenských sazeb k rakouské farmakopoei Ed. VIII.

Po rozumu § 7 zákona ze dne 18. prosince 1906, z. ř. č. 5 z r. 1907, kterým bylo upraveno lékárnictví, nařizuje se toto:

§ 1.

Lékárníkům se dovoluje, aby až do dalšího ustanovení ke konečné ceně receptů vypočtené

dle platné sazby pro soukromé strany, připočítávali 50% přírážku.

§ 2.

Lékárníci mohou k obnosům vypočteným dle platné sazby pro strany úlev požívající a dle min. nařízení ze dne 3. října 1918, z. ř. č. 359 o 50% zvýšeným připočítati ještě 25% takto vzešlého celkového obnosu.

§ 3.

Lékařům, kteří jsou oprávněni míti domácí lékárný, povoluje se, aby připočítávali ku konečné sazbě receptů pro soukromé strany 50%ní přírážku konečného obnosu, a aby při receptech pro strany úlev požívající připočítávali ku konečné ceně vypočtené dle § 2 tohoto nařízení i nadále 40% přírážku za práce recepturní (§ 14 min. nařízení ze dne 28. března 1914, z. ř. č. 73).

§ 4.

Toto nařízení nabývá platnosti dnem 15. dubna 1919 a platí zvýšení sazeb tímto nařízením stanovené, na dobu 1 roku; provedení tohoto nařízení ukládá se ministru veřejného zdravotnictví a tělesné výchovy.

Švehla v. r., v zastoupení min. předsedy.

Dr. Rašín v. r.	Habrman v. r.
Dr. Stránský v. r.	Dr. Vrbenský v. r.
Dr. Zahradník v. r.	Dr. Winter v. r.
Prášek v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Soukup v. r.	Dr. Hruban v. r.

Čís. 173.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 2. dubna 1919,

jmž se zrušují zkušebny cen.

§ 1.

Císařským nařízením ze dne 24. března 1917, z. ř. č. 131, v sídle jednotlivých sborových soudů zřízené zkušebny cen se na základě § 62 téhož nařízení zrušují.

§ 2.

V důsledku toho zrušují se §§ 26—39 cís. nařízení ze dne 24. března 1917, z. ř. č. 131.

§ 3.

Při požadování předmětů potřeby na základě § 6 jmenovaného cís. nařízení nemusí soudce při stanovení náhrady za požadované zboží slyšet příslušnou zkušebnu a ustanoví náhradu tu na základě znaleckého dobrozdání. (§ 7 cit. cís. nařízení.)

§ 4.

V případech § 20 cís. nařízení ze dne 24. března 1917, z. ř. č. 131, rozhodne o tom, zda cena,